

ΑΝΑΠΤΥΞΗ
Η ΣΥΓΚΥΡΙΑ

ΑΠΑΙΤΕΙ:
Ανοικτούς ορίζοντες και μελέτη του διεθνούς περιβάλλοντος.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ:
Ρήξεις με παγιωμένες, στρεβλές καταστάσεις.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ:
Επιμονή και υπομονή, για να έχει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Αθανάσιος Σαββάκης
πρόεδρος Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Επιβάλλεται η χάραξη νέας βιομηχανικής πολιτικής

Για εμάς, τους επιχειρηματίες, το συμπέρασμα είναι ένα: οι επιχειρήσεις μας είναι εκείνες που έχουν πάρει κυριολεκτικά τη σκυτάλη από τους πολιτικούς, προσπαθώντας να διαμορφώσουν τη θετική προοπτική που έχει ανάγκη η χώρα.

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος -τουλάχιστον τα τελευταία δέκα χρόνια, αλλά ειδικά την περίοδο της οικονομικής κρίσης- ζητά ουσιαστικά ένα και μόνον ένα πράγμα από τις κυβερνήσεις του τόπου: τον σχεδιασμό και την υλοποίηση συγκεκριμένης βιομηχανικής πολιτικής. Είμαστε ίσως η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) όπου η ασάφεια και η αντιφατικότητα σ' αυτό που υποτίθεται ότι ονομάζουμε «βιομηχανική πολιτική στην Ελλάδα» είναι «παραδειγματική».

Η συγκεκριμένη θέση του συνδέσμου μας δεν υπαγορεύεται από κανέναν είδους συντεχνιακή λογική: υπαγορεύεται αποκλειστικά και μόνον από τη διάθεση για θετική συνεισφορά στην ανάπτυξη της χώρας και για τη διατήρηση και δημιουργία θέσεων εργασίας, στην εποχή των φοβερών επιπτώσεων από την οικονομική κρίση.

Πού οδήγησε η κρίση. Ας αναλογιστούμε τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Αν είχαμε εκπονήσει την περασμένη δεκαετία μια βιομηχανική πολιτική που θα εξασφάλιζε στη χώρα μια παραγωγική βάση πιο ισχυρή από τη σημερινή, με μεγαλύτερες αντοχές και καλύτερα θεωρητηριολογία έναντι όλων όσα συμβαί-

“ Είπε:
ΕΙΜΑΣΤΕ ΙΣΩΣ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΟΠΟΥ Η ΑΣΑΦΕΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΟΤΗΤΑ Σ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΥΠΟΤΙΘΕΤΑΙ ΟΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» ΕΙΝΑΙ «ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ».

ουν σε διεθνές επίπεδο, αν διαθέταμε μια παραγωγική βάση που -οσοστά υποστηριζόμενη, κατά το πρότυπο άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης- θα είχε τη δυνατότητα να υποκαταστήσει σημαντικό μέρος των εξαγωγών μας και να ανοίξει νέους ορίζοντες εξωστρέφειας για την οικονομία μας, αν είχαμε την εγχώρια βιομηχανία στο προσκήνιο και όχι στο περιθώριο της υποστήριξης της επιχειρηματικότητας και, πάνω απ' όλα, χωρίς τη συστηματική καλλιέργεια εχθρικής στάσης της κοινωνίας έναντι του επιχειρείν και ειδικά της βιομηχανίας (κάτι που αποτέλεσε το μεγάλο κοινωνικό μας λάθος), θα είχαμε λάβει τις σωστές αποφάσεις όταν έπρεπε και η χώρα οίγουρα δεν θα είχε φτάσει σ' αυτό το σημείο.

Θα είχε βαδίσει με σιγουριά τον δρόμο της ανάπτυξης. Μιας ανάπτυξης που, για να επιτευχθεί στις μέρες μας, θέλει ρήξεις με παγιωμένες στρεβλές καταστάσεις, απαιτεί ανοικτούς ορίζοντες και μελέτη του διεθνούς περιβάλλοντος, χρειάζεται επιμονή και υπομονή, για να έχει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, και ζητά από το πολιτικό σύστημα να παραβλέπει διαρκώς τον μύθο του πολιτικού κόστους.

Δυστυχώς, όλα αυτά παραμένουν ακόμη και σήμερα ζητούμενα, μετά από έξι δύσκολα χρόνια οριακής επιβίωσης της βιομηχανίας, με πλήθος πτωχευμένων επιχειρήσεων, με συνανθρώπους μας των οποίων η ζωή ανατράπηκε. Μετά από μία εξαετία, στη διάρκεια της οποίας ουδμία δημόσια συζήτηση και ουδέν πλέγμα αποφάσεων κατάφερε να περιορίσει τη μεγάλη πληγή της χώρας: το σπάταλο κράτος.

Η σκυτάλη στο επιχειρείν. Τελικά, για εμάς, τους επιχειρηματίες, το συμπέρασμα είναι ένα: οι επιχειρήσεις μας είναι εκείνες που έχουν πάρει κυριολεκτικά τη σκυτάλη από τους πολιτικούς, προσπαθώντας να διαμορφώσουν τη θετική προοπτική που έχει ανάγκη η χώρα. Είναι οι

επιχειρήσεις μας και εμείς οι επιχειρηματίες που με άοκνες προσπάθειες και συνεχείς αγώνες όλα αυτά τα χρόνια καταφέραμε -και συνεχίζουμε- να ανοίξουμε νέες αγορές, να καθιερώσουμε μια σειρά από ελληνικά προϊόντα σε αγορές του εξωτερικού, να συμβάλουμε στην αντιστροφή της άσχημης εικόνας της χώρας μας στους πολίτες του κόσμου, να αναλάβουμε για άλλη μία φορά υψηλό επιχειρηματικό ρίσκο και να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη διεθνών πελατών και προμηθευτών μας.

Σε κάθε περίπτωση (και αφού το δημοσιονομικό έχει μπει σε τροχιά επίλυσης), πρέπει άμεσα να δούμε και άλλα σημαντικά ζητήματα που χρήζουν για εμάς επείγουσας αντιμετώπισης. Αυτά περιμένουμε να τα δούμε να δρομολογούνται, με τη δημοσιοποίηση ρεαλιστικών χρονοδιαγραμμάτων εφαρμογής και με την ανάθεσή τους σε συγκεκριμένες κρατικές υπηρεσίες, που θα είναι υπεύθυνες για τα συγκεκριμένα ζητήματα. Περιμένουμε να γίνουμε κοινωνοί του οράματος της κυβέρνησης για την Ελλάδα του 21ου αιώνα, που θα ευημερεί και θα πρωταγωνιστεί στο διεθνές περιβάλλον.